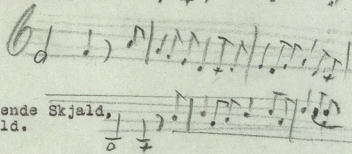
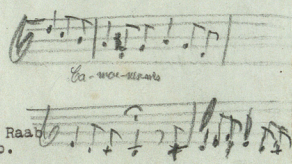

I Kælen Skygger,
 i Mørke som Roser udbreder,
 hvor Sangersken bygger
 og kvidrende røber sin Røde,
 hvor sprudlende Bække
 snart dysse snart vække
 Camøenerens Vndling, den følende Skjald,
 med steds enrislende Fald.

Hvor Hjordene brælet
 mod Skoven letspringende Sønner
 og puste og føle
 den Rigdom i hvilken de stønner,
 hvor Vejeren synger
 blandt gyldene Dyrger
 og tæller sin Skat og oplæfter sit Raab
 til den, som har kronet hans Haab.

beskuelpe

Hvor skertsende Bølger
 besvulpe den Vandrer hvis Øje
 snart stirrende følger
 mod Helsinges graanende Høje,
 snart undrende hæster
 blandt Skove af Master
 og forsker og kender den fremmedes Flag
 og glemmer den hældende Dag.

Hvor Kummer og Smerte
 fandt, glade, dit Aftryk, du høje,
 det adleste Hjerte
 i hvert et medlidende Øje,
 hvor Venlighed pryder
 de trengeste Dyder,
 der voksede min Sang og den undrende Skov
 gav Genlyd af Skaberens Lov .

Johs. Ewald.

1. Kjøbt af ...
2. Kjøbt af ...
3. Kjøbt af ...
4. Kjøbt af ...
5. Kjøbt af ...
6. Kjøbt af ...
7. Kjøbt af ...
8. Kjøbt af ...
9. Kjøbt af ...
10. Kjøbt af ...

Hvor ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...

Hvor ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...

Hvor ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...
og ...

John. Ewald.